

Câu Chuyện Dưới Cờ

(Trại Tháng Năm Tuyết Lạnh)

Cảnh xung quanh trại

Vài ngày ở Camp Lassen cùng câu chuyện dưới cờ của chị Liên Đoàn Trưởng còn đọng lại trong trí nên chúng tôi xin nhắc vài nét về sinh hoạt trại cho vui.

Trưa thứ bảy, sau vài tiếng đồng hồ phom phom trên freeways, xe chúng tôi bắt đầu rêm mình trên những ổ gà, hướng về thâm sơn cùng cốc. Xe chạy ngược chiều chẳng có một ai. Lỡ lạc vào rừng thì lấy ai chạy về thành phố báo tin-trẻ-lạc đây? May quá, xa xa phía trước là chiếc xe màu xanh do trưởng Thân lái. Trưởng Hương Đạo cũng có thể bị lạc đường như phó thường dân nhưng Trưởng đang lái xe chứa dụng cụ nhà bếp. Sẽ không đói đâu mà sợ. Thế là an tâm tắt cái GPS, 3 cái maps của Yahoo, Mapquest, Googles và 5 tấm hình để nhận diện cánh rừng, do anh hội trưởng hội phụ huynh đã chu đáo dẫn dò.

Giờ cơm

Giờ chơi

Tìm ra khu vực trại thì trời bắt đầu mưa. Chưa dựng lều chúng tôi đã tưởng tượng đến ngày hạ lều. Lau bùn đất bám vào lều mới mua on sale chắc phải lắm nhiều khê. Cũng may, chỉ mới cuối tháng 5 nên Camp Lassen chưa kịp hát "*tháng sáu trời mưa, trời mưa không dứt*". Mưa đã kịp dứt để nhường chỗ cho tuyết rơi. Những bông tuyết to bằng ngón tay dịu dàng vuốt ve nhánh thông xanh mượt rồi đậu trên mắt mỗi người. Thiên nhiên đẹp đến ngẩn ngơ, đến run rẩy lòng người (nhất là các trại sinh quên mang áo lạnh:-).

Sâu vào khu vực trại là những cabins có kê sẵn vài ba chỗ nằm. Các phụ huynh mừng rơn vì nghĩ sẽ tránh được mưa gió, khỏi phải đóng cọc căng lều. Cabins có mái tôn xinh xắn, thơ mộng, ăn đứt túp lều tranh hai quả tim vàng vì insulation bằng khung cảnh thiên nhiên và gió trời. Khung cảnh lãng mạn

như thế nên hai đêm trong cabins, lắm phụ huynh lan man nghĩ đến mùa đông Tây Bá Lợi Á trong tiểu thuyết Dr. Zhivago. Thao thức văn chương rồi chuyển sang thao thức đời thường vì cháo nóng đêm khuya. Không gì cực hình khi phải lom khom ngồi dậy, xỏ giày khi đầu mình tứ chi đã bó trong lớp lớp quần áo chống lạnh. Khi vào lại cabin, mới vừa thiếp đi một tí thì đã nghe tiếng loa của trưởng Thân "mời các phụ huynh thức dậy ăn cháo sáng". (Thì ra cháo khuya hay cháo sáng đều chữa được bệnh ngủ:-).

Cơm nước vừa xong – nhàn thật!

Thi nấu ăn, Thiếu nữ RK

Trại trưởng kỳ này là một phụ nữ nhỏ nhắn, xinh xắn, trên môi lúc nào cũng nở nụ cười hiền. Trông nhỏ nhắn nhưng người chị toát ra một nghị lực mạnh mẽ, một khả năng lãnh đạo và ý chí dân thân vì lợi ích chung. Chị đã khai mạc kỳ trại với câu chuyện dưới cờ "Chiếc Bình Nứt". Chuyện kể về chiếc bình bị nứt đang buồn vì không chuyên chở được nhiều nước như những chiếc bình lành lặn. Chiếc bình nứt đã không biết rằng mình đã giúp cây cỏ xanh tươi từ những giọt nước thoát ra từ kẽ nứt. Câu chuyện chúng tôi đã đọc qua trên Net nhưng được nghe từ chính Chị kể, câu chuyện bỗng thêm ý nghĩa. Chị đã gom những mảnh đời khác nhau, những cá tính khác nhau, những khả năng đóng góp khác nhau để về chung một sinh hoạt trại, vì những lợi ích chung. Chị không chỉ kể một câu chuyện trà dư tửu hậu. Chị thể hiện một bằng chứng sống qua việc điều động sinh hoạt trại với ngàn ấy trại sinh, lại thêm Liên Đoàn bạn.

Tường mình còn khỏe! nhưng hồi ôi!!!

Giờ cơm - Thiếu nam RK

Sinh hoạt trại muôn màu muôn vẻ. Vài nét chúng tôi còn nhớ như những nồi cơm nóng hổi do anh Thịnh nấu. Những hạt cơm nóng sốt, hạt nào như hạt nấy, nồi nào cũng như nồi nấy, lần nào cũng như lần nấy. Cơm trắng nấu ngon đến nỗi ruối xì dầu ớt cũng ngon. Phải nói rõ là cũng ngon kéo kỳ trại tới chỉ cơm với xì dầu vì budget cut :-). Cơm của anh Thịnh nấu mà ăn chung với sườn heo kho, thịt heo kho trứng do anh Chuyên kho thật tuyệt cú mèo. Cách kho thịt của anh Chuyên thật là cả một nghệ thuật kiên trì. Gia vị nào gần nồi thịt thì anh ấy trút vô trước. Trút hũ muối hơi lờ tay thì đã có hũ đường. Đường cứu không hết mặn thì đã có vôi nước cạnh nhà bếp. Ném lại hơi lạt thì lại với tay lấy hũ muối. Cứ thế mà nêm cho giáp vòng. Đúng giờ ăn là thịt vừa mềm vừa thấm không chê vào đâu được:-). Sang đến món ngọt là

phải kể tài nấu chè trừ danh của Cúc. Cách nấu món chè trôi nước không qua nghệ thuật kiên trì của anh Chuyên nhưng hài hòa ngọt dịu của đường, nồng cay của gừng, và bột nắn mềm đúng độ thơm dẻo, khó ai bắt chước được. Bên cạnh đó là những khuôn mặt đầu bếp trừ danh như chị Thọ, chị Ánh và các anh chị khác. Sự có mặt của các anh chị qua bao kỳ trại làm bao tử của chúng tôi rất yên tâm vì ngoài tài nấu ăn còn là tài sắp xếp, lên kế hoạch, mua bao nhiêu cho vừa, ướp thịt ra sao, ướp khi nào. Đó là các đầu bếp cấp sĩ quan. Còn những lính quen như chúng tôi, có đi trại bao năm cũng chỉ ở mức xắt hành, lật rau, lột trứng, lột tôm, rửa chén... là cùng. Biết chẳng bao giờ có khả năng lên lon, nên ai sai đâu là đánh đó cho xong.

Bến xe miền tây của trại, “ông đi qua bà đi lại...”

Chuẩn bị trò chơi lớn

Có những Trưởng thay vì bù khú với bạn bè đồng liêu, đồng lúa, đồng gu, đồng bia bọt... nhưng âm thầm chu tất nhiệm vụ hướng dẫn con em chúng ta. Có những vợ hiền (hay chưa chịu hiền:-), giữ con cho chồng, gánh trọn việc riêng để chồng gánh vác việc chung. Có phụ huynh tưởng đi trại chỉ để cỡi ngựa xem hoa nhưng góp tiếng hát, tiếng đàn trong buổi lửa trại của các em cho đời đẹp hơn. Có những phụ huynh âm thầm giữ an ninh, trật tự, vệ sinh cho trại. Những phụ huynh oằn lưng vác củi để sưởi ấm cho bạn bè. Có những đầu óc tiểu lâm mang nụ cười cho cả trại. Có những phụ nam chất đồ lên, khiêng đồ xuống, gánh vác việc nặng cho phụ nữ. Có những phụ huynh không đi trại được nhưng gửi đồ đặc, gửi tấm lòng, gửi nhiệt tình theo mỗi sinh hoạt của Liên Đoàn. Không quên tính luôn những nhân vật quyết chí ba ngày hồng tắm để tiết kiệm tiền nước, tiền điện và bảo vệ môi sinh cho đất trại:-).

Đúng như câu chuyện chị Liên Đoàn Trưởng đã kể. “Mỗi khuyết điểm của từng người chúng ta khiến cho đời sống chung của chúng ta trở nên thú vị... Hỡi những khuôn mặt và những bàn tay đóng góp dù ít, dù nhiều của thành viên Ra Khơi, cảm ơn mọi người đã cùng nhau tạo nét linh động, thú vị cho kỳ trại đáng nhớ.

Chia tay

(viết bởi một phụ huynh tham dự trại) – May 2011.